

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 240. Dicens, si tu es Christus, salvum fac teipsum & nos. v. 39.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 239. *Vnus autem ex his, qui pendebat latronibus blasphemauit eum. v. 39.*

Cum Christus Dominus omnibus haecenus admotis machinis diaboli & inferni arietatus, nondum frangeretur, nouum tormentum insolens & inauditum adinuenit, nempe vt vnus sceleratorum à sinistris pendens latro in cruce, cum Domino etiam altercaretur plane sine causa, sine ratione, proscindendo eum & calumniando, cum potius deberet ob locum in pœna habere aliquem affectum bonum. Solent enim ægri & captiui captiuis, & similis fortis suæ fortis hominibus magis fauere, ex gr. quam diu aliqua persona est ancilla, fauet ancillantibus magis, quam dominantibus si eadem fiat Domina domus iam fauet Dominantibus contra ancillas. Itaque iste latro post omnes suas nequitias plane naturæ cursum in se abnegauit, & ideo singulariter iudico, eum à dæmonio fuisse illa hora gubernatum, quando ita contra naturam egit, & forte, dæmonem Iuda iam dirupto in hunc nouissime intrauit.

O Domine, quid hoc est? nonne satis erat Principes Sacerdotum & populi, cum Scribis & Phariseis, totaque spectantium turba, tibi illudere, & statum, personam, conditionem, doctrinam, miracula, ceteraque omnia in te lacerare, nisi & hic homo vilissimus & perditissimus latro, in eadem tecum damnationis pœna constitutus, diabolica te lingua conscinderet? O quam grauius hæc blasphemiam & maledicta manuum istius Iesu cor sauciarunt! nam maledicta coniecta in calamitosum hominem, & miserum, magis pungunt, quam ipsa calamitas, tantoque penitus dissecant cor, quanto naturalius & misereri miserorum, quam eis insultare. Domine propono nunquam afflicto, addere afflictionem, maxime, si sem in eadem afflictione cum alio. hoc enim nimis est diabolicum.

§. 240. *Dicens, si tu es Christus, saluum fac teipsum & nos. v. 39.*

O peruerse & perditè homo, cur tu sic loqueris? an putas te gratiam aucupaturum apud Iudæos blasphemantes Christum? frustra, ipsi non sunt Domini terræ, vt possint te liberare, sed Pilatus. iste autem magis fauet Christo, & eum tamen non voluit liberare. An os te vis tempus, quod tibi longum sit eo modo breuiare & mollire? Ah! isto modo id non allexeris, sed cruciatus corporis augebis noua crucifixione conscientie tuae. An forte efferatus es, vt instar canis rabidi mordeas quem primum potest an quia ceteros calumniantes Christum times, ideo Christum patientissimum aggredieris, impune aggressurus eum, non alium ita? sane tunc adhuc

ratione vteris, sed ea pessime vteris, contra rationem, quia ideo aggredi aliquem, quod in iis sit, est esse malum, quia alius bonus est.

Domine nescio quid de hoc furcifero dicam. Certe ille dignum ostendit esse, qui de terra viventium abraderetur & poneretur cum blasphemis, praesertim, cum, quantum in eo fuit, alterum latronem conatus fuerit incitare, simulando se in eius favorem loqui, dum ait, saluum fac te, & nos. plus de hoc homine, quid dicam, nescio, interea miror ego potius, Domini mei incomprehensibilem patientiam in omnibus tormentis & ludibrijs; sapientiam in verbis, bonitatem in manifeste & peruerse aduersantes, virtutes omnes, naturae caprum.

§. 241. Respondens autem alter increpabat eum. v. 40.

Providit coelestis Pater, ut, dum vnus pendentium in cruce blasphemaret omnium indignissime Dominum N exciraretur (spiritus alterius latronis & tacentem ad omnia Dominum defensare inciperet, & tacentibus ceteris omnibus qui circumstabat, iste quasi ex Cathedra vel suggestu caput fieri Aduocatus & Procurator Christi. Sed vnde huic latroni tanta bonitas, ut qui in homines erat grassatus, cum liber erat, nunc victus & morti propinquus incipiat contraria studia & tam repugnantia priori suo instituto? Credo quod lumen naturae sequens, vidit in Christo illam admirandam taciturnitatis gratiam, & contra furiosum modum agendi Iudaeorum, & sic dispositus fuit ad ulteriorem illuminationem & rectitudinem voluntatis, & confessionem oris.

Domine, quando non facio recte, obsecro permittite me in admonitionibus tribulationes incidere, ut contigit huic latroni defensori Christi, & in his ipsis lumen bonae mentis sequendo ad tuam gratiam ampliorem me disponere. nunquam oppresso insultare, magis autem defendere, si utiliter possit id fieri, & sic te Dominum in tuorum vni te colligere, solari, vestire, potare.

§. 242. Dicens, neque tu times Deum. v. 40.

Hoc exordium mihi videtur indicare, hunc hominem iam apud se de Christi Domini perspecta innocentia cogitasse, atque Iudaeos in animo suo tanquam impio & timoris divini oblitos damnaasse; vnde eidem sententiae socium latronem sese iam implicare subindicat, exprobrans ei quasi diceret: istos Iudaeos utpote sanos, liberos & petulantes potui tolerare, quod maledicebant, quia multum habent temporis ad poenitentiam, vel saltem videntur habere; te vero, qui iam stas in limine mortis & vitae,

X

galia